

## Zsoltárok könyve, 22. fejezet

Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava.

Én Istenem, kiáltok nappal, de nem hallgatsz meg; éjjel is és nincs nyugodalmam.

Pedig te szent vagy, aki Izráel dicséretei között lakozol.

Benned bíztak atyáink; bíztak és te megszabadítottad őket.

Hozzád kiáltottak és megmenekültek; benned bíztak és nem szégyenültek meg.

De én féreg vagyok s nem férfiú; embereknek csúfja és a nép útálata.

Akik engem látnak, mind csúfolkodnak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejüket:

Az Úrra bízta magát, mentse meg őt; szabadítsa meg őt, hiszen gyönyörködött benne!

Mert te hoztál ki engem az anyám méhéből, és biztattál engem anyámnak emlőin.

Születésem óta a te gondod voltam; anyám méhétől fogva te voltál Istenem.

Ne légy messze tőlem, mert közel a nyomorúság, és nincs, aki segítsen.

Tulkok sokasága kerített be engem, körülfogtak engem Básán bikái.

Feltátották rám szájokat, mint a ragadozó és ordító oroszlán.

Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között.

Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet.

Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlukasztották kezeimet és lábaimat.

Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak néznek s bámulnak rám.

Megosztoznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek.

De te, Uram, ne légy messze tőlem; én erősségem, siess segítségemre.

Szabadítsd meg lelkemet a kardtól, s az én egyetlenemet a kutyák körmeiből.

Ments meg engem az oroszlán torkából, és a bivalyok szarvai közül hallgass meg engem.

Hadd hirdessem nevedet atyámfiainak, és dicsérjelek téged a gyülekezetben.

Ti, akik féltetek az Urat, dicsérjétek őt! Jákób minden ivadékai dicsőítsétek őt, és féljétek őt Izráel minden magzata!

Mert nem veti meg és nem utálja meg a szegény nyomorúságát; és nem rejti el az ő orcáját előle, és mikor kiált hozzá, meghallgatja.

Felőled lesz dicséretem a nagy gyülekezetben. Az én fogadásaimat megadom azok előtt, akik félik őt.

Esznek a nyomorultak és megelégesznek, dicsérik az Urat, akik őt keresik. Éljen szívetek örökké!

Megemlékeznek és megtérnek az Úrhoz a föld minden határai, és leborul előtted a pogányok minden nemzetsége.

Mert az Úr a királyi hatalom, uralkodik a pogányokon is.

Esznek és leborulnak a föld gazdagai mind; ő előtte hajtanak térdet, akik a porba hullanak, és aki életben nem tarthatja lelkét.

Őt szolgálják a fiak, az Úrról beszélnek az utódoknak.

Eljönnek s hirdetik az ő igazságát az ő utánok való népnek, hogy ezt cselekedte!